

Boros Imre: A növekedés természete

2015 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha a közbeszédben a gazdaság állapota kerül szóba, szinte bizonyos, hogy trendi elemzők elsőként az aktuális növekedési ütemet és a várható jövőbeli kilátásokat említik.

A növekedést pedig az adott országban előállított bruttó társadalmi termékkel (GDP) és annak növekedésével

mérik. Ha a GDP éves növekedése és a további évek várható növekedési üteme a konkurenciának tekinthető országokkal összehasonlítva elfogadható, akkor a sematikus véleményalkotók szerint a gazdaság jól teljesít, ellenkező esetben – működését tekintve – gondokat okoz. Gondolati síkon a GDP-növekedés és az ország jólétének alakulása között is szinte automatikus a párhuzam megvonása.

Ezzel szemben a kérdést a tisztánlátás érdekében sokoldalúbban, árnyaltabban kell megközelíteni. Sokkal többre megközelítést igényel a növekedési szám (százalék) mögötti tartalom, amit a növekedés természetrajzának lehet nevezni. Ennél is fontosabb, hogy tisztázzuk: a társadalomra a növekedés milyen haszonnal van, s kiknek a hasznát szolgálja, milyen arányban. Az árnyalt megközelítés annál indokoltabb, minél nyitottabb egy gazdaság, minél több terméket, szolgáltatást és pénzügyi instrumentumot vesz igénybe külföldről és szolgáltat külföld felé. Hazánk nyitottságát talán már fokozni sem lehetne azzal, hogy az itthon termelt javak mintegy kilencven százaléka nemzetközi csere tárgya.

Nyitott gazdaságú országokban a növekedést két, jól elkülöníthető szféra szolgálja. Részeit az országban működő, külföldi tulajdonban lévő egységek tevékenysége, másrészt a hazai tulajdonosok által előállított javak. A nálunk működő külföldi cégek kiemelkedően magas termelékenységgel dolgoznak, egy alkalmazottra vagy teljesített munkabérforra kiemelkedően nagy termelési érték jut. Egy általam vizsgált emblemikus cég tavaly 2,8 milliárd euró, vagyis nagyjából 871 milliárd forint termelési értéket állított elő háromezer-négyszáz alkalmazottjával, egy-egy munkavállalóra így éves átlagban nyolcszázhuszezer euró, tehát kétszázötvennégy millió forint termelési érték jut.

Ez a cég megtermeli a GDP több mint két és fél százalékát, és hazánk exportjának több mint három százalékát adja. Impozáns eredmények. GDP-alapon és exportteljesítményben sem találhatunk hazai tulajdonú céget, amely a nyomába érhetne, amelyik ilyen termelékenységgel dolgozna, amelynél az előmunka ilyen horribilis értéket lenne képes előállítani.

Ki ne lenne büszke arra, hogy hazai munkaerő felhasználásával ilyen impozáns eredményt lehet elérni? Annak érdekében, hogy ez a közönségben tudatosodjon is, a média és elemzők hada elvégzi a házi feladatát. Felettből vizsgálendő azonban a kitűnő eredmények hazai jóléti hatásának értelmezése, a dogma próbára tétele, hogy

automatikus-e a hazai jóléti hatás, mint ahogy ezt a média és a trendbeli elemzők sugalmazzák. Ezek az elemzések ugyanis fogytékosak vagy inkább nem is léteznek.

A külföldi tulajdonú cégeknél a hazai jóléti hatás az általuk bértömeeggel, járulékaikkal és itt fizetett adókkal mérhető, mert a profitot vagy kiviszik vagy itteni cégük tőkebázisának bővítésére fordítják (újra befektetik). A vizsgált cégnél a megtermelt GDP-n belül a bérek aránya alig másfél százalék. Azonnal idekívánczik a bérarány a hazai összesített GDP-n belül. Az érték hazánkban valahol negyvenöt százalék körül áll, amivel Európában a sor végén kullogunk.

Ha a vizsgált cég által hazánkban hagyott teljes jövedelmet vizsgáljuk (bérek és járulékaik, adók), akkor az általa képviselt GDP-részesedésen belül az érték alig éri el a két százalékot. Megállapíthatjuk tehát, hogy bár ezek a külföldi cégek jelentős mértékben járulnak hozzá a hazánkban előállított társadalmi termékhez, és ennél is nagyobb arányban az exporthoz, jóléti hatásuk ugyancsak csekély.

A hazánkban előállított munkajövedelmek nagy hányadát a jóval alacsonyabb termelékenységű hazai tulajdonú cégek állják, illetve – az általuk fizetett adók fedezetével – az állam. (A vizsgált cég által fizetett legnagyobb összegű adó is csak az árbevételének 0,2 százalékát tette ki.) A külföldi cégek letelepedésekor juttatott nagyvonalú állami támogatásokat munkahelybővítésre adják. Üzleti alapon ez együtt járna a hazai üzletrész-keletkezéssel az állam vagy valamelyik cégének javára – de nem jár. Itt ez sima, vissza nem térítendő járandóság. A cégek hazai működése üzemgazdasági szinten veszteséggel, népjóléti szinten csekély haszonnal jár. Csak és kizárólag nemzetgazdasági szinten jár egyértelmű haszonnal.

Az általuk olcsó hazai béreken előállított exporttöbbletekből a nemzetgazdaság ugyanis annyi devizához jut, amennyivel fokozatosan megszabadul a felhalmozott államadóssággal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázat által okozott veszteségektől. Ennek mértékéről hozzávetőlegesen tájékoztatást ad az euró hajdani kétszázötven forintos és a mai háromszáztíz forintos árfolyamának mintegy huszonöt százalékos különbözete. Meddig és vajon miért érdemes ebbe az ügybe mégis többet belemagyarázni, mint amennyi valóban benne rejlik? Ez nekem igazi rejtély, amit nem tudok megfejteni. Szerintem napjainkra elérkeztünk az ésszerűség határaihoz. Az exporttöbbletekből és az uniós transferekből képződik annyi deviza, hogy az államkassza belátható időn belül az árfolyamkockázattól megszabadítható.

A szabadulásnak egyébként is súlyos ára van – a megalázóan alacsony hazai bérhányad és bérszínvonal –, ami mára gátja és nem ösztönözi az egészséges növekedésnek. Azt várni, hogy hazánkban majd a külföldi szektor oldja meg a munkaerő foglalkoztatását, vagy nagyban emeli az anyagi jólétet, nem több, mint egyszeri, hétköznapi naivitás, és ami ennél is rosszabb, merő önbecsapás. Bár pontos nyilvántartás a külföldiekről nincs, a tulajdonosok (belföldiek és külföldiek egyaránt) azt állítják, hogy elkülönített statisztikák nem léteznek, az exportszámokból és a termelékenységi mutatókból megbecsülhető, hogy a külföldiek nem foglalkoztatnak több munkavállalót kétszázötvenezerénél. Alig várható el, hogy a még szükséges öt-hatszázezer munkahelyet létrehozzák. Erre a hazai vállalkozási szektort lehet és egyben szükséges is alkalmassá, egyenrangúvá tenni. Ettől várható több munkahely, több jövedelem, gyorsabb – és tartós – növekedés az elmaradt felzárkózás pótlása.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló